

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

СРПСКОГ НАРОДА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Година I — Број 2

Понедељак, 27. јануара 1992.
САРАЈЕВО

Аконтација претплате за 1992.
годину 4000 динара
Цијена овог броја 15 динара
Жиро-рачуна 10100-603-10147

20

Заједничка држава Југославија створена је прије 73 године добровољним уједињавањем њених народа. Њеним настанком неки југословенски народи излучени су испод вјековне државноправне доминације аустроугарских завојевача, што је омогућило очување њихове етничке посебности, језика, културе и традиције и њихову потпуну политичку, правну и економску афирмацију.

Српски народ је дао огроман допринос стварању заједничке државе, уложио своју снагу и животе милиона својих синова и кћери. Упркос свирепом поступању фашистичких завојевача и страшном геноциду који је над њим у другом свјетском рату извршио марионетски режим НДХ, он се ипак одлучио за даљи живот у заједничкој, федеративно уређеној држави.

Данас, неодговорни и себични сецесионисти, мотивисани и помагани од Југославији ненаклоњених страних сила, покушавају срушити заједничку државу, прекинути њен државноправни идентитет и континуитет и уклонити је са историјске сцене. Чине то једностранним актима, на штету других југословенских народа, игнорисањем уставних органа и институција савезне државе, изbjегавањем преговора и договора, кршењем договорених прекида оружаних сукоба, у циљу потпуне интернационализације југословенске кризе и евентуалне стране војне интервенције.

Разбијање и укидање федеративне Југославије најнијело би ненадокнадиву штету свим југословенским народима.

Политичка коалиција муслиманске и хрватске националне заједнице у Босни и Херцеговини придружује се сецесионистима у њиховом покушају да разбију Југославију. Својим настојањем да изврши сепесију Босне и Херцеговине од Југославије, ова коалиција грубо и безобзирно игнорише суверена права српског народа, покушава да му одузме статус конститутивног народа и наметне своје интересе и одлуке. Она историјски неодговорно уништава традицију заједничког живота у свему равноправних народа, крши и руши постојећи уставни поредак у Југославији и Босни и Херцеговини и својим актима укида уставне основе настанка Босне и Хер-

цеговине као федералне јединице. Кратковидно покушава да домаћој и иностраној јавности као државне и уставне одлуке представи своје потпуно противуставне, противзаконите и нелегитимне акте (Меморандум и Платформу) и на њима утемељи свој захтјев за признање независности Босне и Херцеговине. Она не схвата да српски народ не може одлучити против интереса својих синова и будућих покољења, против своје будућности и слободољубиве традиције.

На позив Скупштине српског народа да поништи своје нелегалне и нелегитимне акте и повуче свој захтјев за признање државне независности Босне и Херцеговине, муслиманско-хрватска коалиција до данас није пристала. Тиме је још једном потпуно игнорисала суверену вољу српског народа и указала му шта га све још може очекивати у евентуално независној Босни и Херцеговини.

Пошто коалиција муслиманске и хрватске националне заједнице својим актима и захтјевом за признање независности Босне и Херцеговине руши основе настанка ове федералне јединице и њено уставно уређење, српски народ је принуђен да брани своју слободу, сувереност, статус конститутивног народа, достојанство и своју будућност. Он је дао свој пристапак на заједнички живот у Босни и Херцеговини, али само као федералној јединици у саставу федеративне Југославије, а не у некаквој независној и од Југославије одвојеној Босни и Херцеговини.

Имајући у виду све ове историјске, политичке и уставне чињенице,

полазећи од универзалног, неотуђивог и непрениосивог, уставом утврђеног права српског народа на самоопредјелјење, самоорганизовање и удруживање, на основу кога он слободно одређује свој политички статус и обезбјеђује економски, социјални и културни развој,

поштујући његову вијековима дугу борбу за слободу и самосталност као и spremност на добровољан, заједнички и равноправан живот са другим народима у заједничкој држави,

имајући у виду да се он током другог свјетског рата одлучио да са другим народима (Хрватима и Муслиманима) конституише републику, али искључиво, изричито и недвосмислено одијелио федералну јединицу у саставу федеративне Југославије, са вољом и чврстом одлуком да живи у истој

држави са осталим српским народом и свјестан да му само таква држава може гарантовати заштиту, слободу и равноправност.

спроводити његову плебисцитарно изражену вољу и одлучност да остане у федеративној Југославији као заједничкој држави добровољно уједињених народа и њихових република, наспрот одговорног настојању да се она разбије и укине.

изражавајући његову ријешеност да одлучује о својој судбини и да не пристане ни на једно силом или уцењом изнутра или извана наметнуто рјешење.

уважавајући његову одлуку да у овом судбоносном историјском тренутку више не могу представљати државни органи чији се уставни основ руши незаконитим и нелегитимним актима коалиције муслиманске и хрватске националне заједнице.

констатујући да представници ове коалиције не поништавају своје неуставне и нелегитимне акте и не повлаче свој захтјев за признавање независности Босне и Херцеговине.

у намери да допринесе реконструкцију Југославије као добровољне заједнице, засноване на суверености и равноправности народа и република, владавине права и највишем степену заштите људских права и слобода и заштити мањина, слободном тржишту и плуралистичкој демократији.

настојећи да допринесе мирном и договорном рјешавању питања територијалног разграничења и разрјешењу других права и обавеза у остваривању права на самоопредјељење муслиманског и хрватског народа у досадашњој СР Босни и Херцеговини.

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини, као легитимни, слободно и демократски изабрани представник и заштитник његових права и интереса, остварујући његову плебисцитом изражену вољу и на њој засновану своју одлуку да се приступи формирању Републике српске Босне и Херцеговине, на засједању одржаном 9. јануара 1992. године, доноси

ДЕКЛАРАЦИЈУ

О ПРОГЛАШЕЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКОГ НАРОДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

I

На подручјима српских аутономних регија у области и других српских етничких цјелина у Босни и Херцеговини, укључујући и подручја на којима је српски народ остао у мањини због геноцида који је над њим извршен у другом свјетском рату, а на основу плебисцита одржаног 9. и 10. новембра 1991. године на коме се српски народ изјаснио за останаке у заједничкој држави Југославији, основа се и проглашава

РЕПУБЛИКА СРПСКОГ НАРОДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

II

Република се налази у саставу савезне државе Југославије као њена федерална јединица.

III

Територијално разграничење са политичким јединицама других народа Босне и Херцеговине, као

и разрјешење других међусобних права и обавеза, извршиће се мирним путем и договорно, уз уважавање етничких, историјских, правних, културних, економских, географских, комуникацијских и других битних критерија и уз поштовање принципа и правила међународног права.

IV

Основе друштвеног, политичког и државног система Републике уредиће се њеним уставом.

V

Уставом Републике гарантоваће се пуна равноправност и једнакост народа и грађана пред законом и заштита од било ког облика дискриминације.

VI

До избора и конституисања нових органа и институција који ће бити установљени уставом Републике, функције државних органа у Републици обављаће садашња Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини и Министарски савјет.

VII

Сједиште органа Републике је у Сарајеву.

VIII

До доношења устава, закона и других прописа Републике, на њеном подручју ће важити савезни прописи, као и прописи досадашње СР Босне и Херцеговине, осим оних за које Скупштина српског народа утврди да су у супротности са савезним Уставом.

IX

Органи власти досадашње СР Босне и Херцеговине представљаће заједничке органе националних заједница у прелазном периоду, до коначног територијалног разграничења и разрјешења других права и обавеза.

У прелазном периоду заједнички органи консензусом доносе неопходне одлуке и акте.

X

Ова декларација ступа на снагу даном доношења.

XI

Ова декларација ће се објавити у «Службеном гласнику српског народа у Босни и Херцеговини».

Број: 02-72/92
9. јануара 1992. године
Сарајево

Предсједник
Скупштине српског
народа у Босни и
Херцеговини.

Мр Момчило Крајишник, с. р.

21

Скупштина Републике српског народа Босне и Херцеговине, на сједници од 26. јануара 1992. усвојила је следеће

ЗАКЉУЧКЕ

I. Одлука о расписивању референдума грађана Босне и Херцеговине, који би био основа за претва-

ње Босне и Херцеговине у независну државу, до-
десена је на нерегуларан начин и без присуства
српских посланика. Као акт легалних представника
мусулманског и хрватског народа у Босни и Херце-
говини, она може евентуално обавезивати само при-
паднике ова два народа. За српски народ Босне и
Херцеговине ова одлука је ништавна и директно
уперена против његових егзистенцијалних интереса.

Ништавне су и необавезујуће и одлуке којима се
забрањује даљи рад представницима Босне и Херце-
говине у свим савезним органима и институцијама,
те о смјени гувернера Народне банке Босне и Херце-
говине.

2. Скупштина српског народа у Босни и Херцего-
вини ће настојати да се на конференцији легитим-
них представника три државотворна народа Босне
и Херцеговине постигне сагласност о већ започетој
демократској трансформацији Босне и Херцеговине
у правцу изналажења најбољег државног рјешења за
сваки од ових народа. Ако би то рјешење било зајед-
ничко за сва три народа онда би за Скупштину
српског народа било прихватљиво демократско из-
јашњавање грађана и народа БиХ на референдуму
на коме би био потврђен постигнут споразум.

3. Скупштина српског народа Босне и Херцего-

вине задужује Министарски савјет, радна тјела и
друге овлаштене представнике српског народа Бос-
не и Херцеговине да припрема устав и одговарајуће
одлуке и акте којима ће се у најскорије вријеме регу-
лисати даље државно организовање српског народа
Босне и Херцеговине, како би Република српског на-
рода Босне и Херцеговине функционисала као реал-
ни државни субјективитет.

4. Мјесто Републике српског народа Босне и Хер-
цеговине је у заједничкој држави српског народа.
Демократска трансформација Југославије мора да
се проведе паралелно са државним организовањем
цјелокупног српског народа у српску федерацију
или савез српских држава.

5. Неопходно је да се одмах редефинише наш от-
нос према југословенским савезним институцијама,
а прије свега према ЈНА, на бази обостраних поли-
тичких и егзистенцијалних интереса.

Број 02-73/92
26. јануара 1992. године
Сарајево

Предсједник
Скупштине Републике
српског народа Босне и
Херцеговине.

Мр Момчило Крајишник, с р

САДРЖАЈ

20 Декларација о проглашењу Републике српског народа Босне и Херцеговине	14
21 Закључци	14

Оснивач: Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини. Издавач: Службени гласник српског народа у БиХ - Новинско-издавачко предузеће у мјешовитој својини д.о.о. са п.о. Сарајево. Жиро рачун 10100-603-10147 код СДК Сарајево. Адреса редакције: Ул. маршала Тита 7А, Сарајево. Поштански факс 206. «Службени гласник српског народа у БиХ» излази мјесечно. Главни и одговорни уредник: Вељко Костовић. Рјешењем Министарства за информације број 211, од 10. 1. 1992. године лист је уписан у евиденцију јавних гласила. Штампана: «ОКО» д.д. са п.о. Сарајево.